

גיין פונדה וזורנס הרביי בן-מזען הפגישות" היצאניות עסקו באמנות

נוס אותה, נקלע למקום בחיפושיו אחר אהובתו לשעבר, משרורת, פסלת ופילוסופי פית מתחילה (קפוצ'ין).

שלושה כבית תשוקות. הבוקר הישר מנסה להזיז את אהובתו למוטב, להוציאה מבית-הבושת, מתפלא להתקל ב' התנגדותם של בעלי המקום, שבראשם ע"י מד מוצג מוזיאוני הוליבודי, כמו ברברה (סליחה, טעות במספר) סטנביק, למרות נושאו המסעיר והמבטיח, מתנהל הסרט כולו על מים שלחים, ששום גלי התרגשות אצלם מצליחים להסעירם. הכל נעשה לאט ובנחת, כשבין לקוח ללקוח עוסקות היצאניות באמנות. במלודרמה המגוחכת הזו של אדוארד (כפירי אריות) דימיטריק יש רק מעלה אחת — הופעתה של גיין פונדה, בתו של ה' שחקן הותיק הנרי פונדה, בתפקיד נצרת הרמפ, ההופכת ליצאנית, מזרימה מעט רענות למדבר השממון.

בעזרת השם

בשורה משמחת הובאה השבוע לידעתם של קוראי ספרות הסטאלגים בישראל. מר' דעות מאירות ציניים בישרו להם, כי ב' שלושה בתי קולנוע בשלושת הערים הי גדולות יוצג בעת ובעונה אחת הסרט סטאלג 13.

סטאלג 13 היה הראשון בין ספרי הי סטאלג בישראל, נכתב למעשה עלידי צעיר ישראלי בשם אליהו קרור. כיצד הגיעה איפוא, היצירה, רחית הסאדיזם המיני אל הבד?

קוראי הסטאלגים עלולים להתאכזב לכ' שיראו את הסרט. זהו סרט מלחמתי רגיל בשם הפקוד המטורין בהשתתפות השחקן גים החארד קיל וטינה לוואי. הוא מבטיח אמנם להראות: ג'הנום על גלגלים — בחורים עם דם — בספור המועזע על מלחמת השריון, אך כל קשר בינו לבין הסטאלגים הוא מקרי בהחלט. נראה שמפיעי הסרטים החליטו להשתמש בפופולריות של ספרות הסטאלגים, להר' ביק את שמותיהם מעוררי האסוציאציות על סרטיהם.

תדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הנה ממליץ לראותם:

● **זר דופק בדלת** (גת, תל-אביב) — מה עושה אשה המגלה באהובה את רוצח בעלה? סרט דני אירוטי. משחק מצויין.

● **מה יפים הנעורים** (אסתר, תל-אביב) — הופעה מלהיבה של גירלדין פיגי, בסרט המבוסס על מחזהו של טנסי ויל' יאמס אודות תעלולי כוכבת נימפומנית ו' בוס פוליטי. פול ניזמן.

● **הכורה שכזאת** (בן-יהודה, תל-אביב) — האנשים שמאחורי סיגנון הפלמ"ח בסרטו של זאב חבצלת המנות. יוסף צור, יוסף באני וגדעון זינגר.

● **מינייה** (אורה, חיפה) — יחסם של שני אנשי צה"ל אל בדואית פצועה וילדיה, על רקע מבצע סיני. דינה דורון.

● **יוהאנה של המלאכים** (ארנון, ירושלים) — יחסי אלוהים, אדם ושטן ב' סרט פולני פילוסופי, בו מנסה כומר להציל עת נזירות מטורף מיני. צילומים נפלאים.

קולנוע

סרטים

גולם הופך בן-אדם

האזר הגנוב (ארמון-דוד, תל-אביב; צרפת) הוא שיעור בתורת היחסיות. הערך היחסי הפעם הוא המלחמה. זוהי בדיוק אותה מלחמת עולם שניה, שמאות סרטים הוקדשו למאורעותיה, וזועותיה, השפעותיה על אנשים וגורלות. והנה בא רומן קטן ו' עדין זה ומציג את המלחמה כגורם של אושר. והכונה אינה לסיפוק החיילים ב' שעות הרג או נצחון, כי אם לאישור של אורח קטן בתחום הצר של חיי משפחה, החולף ברגע בו מגיע השלום. זהו סיפורו של איכר שתיין (בורוביל), המוחזק בגור הטמבל של הכפר, גבר פוחח והלל, בור וחסר-נימוסים. יום אחד מוטלת עליו המשימה להעביר טלונו, עיר שהיתה בתחילת המלחמה בשטח משטר וישי, אשה פאריסאית עם שני ילדיה. האשה (מישל מורגן) היא אשתו של מנתח צרפתי מפור' סם, שנשלח למחנה ריכוז נאצי.

נכר ואשה. בורוביל מבצע את המשי' מה, מביא את האשה למקום מבטחים. אולם אין הוא יכול לחזור לכפרו. מראה האשה העדינה וחסרת האינים מעורר את האביר שבו, והוא נשאר לידה, כדי לעזור לה להתאקלם במקום החדש.

השבוע הופך לחדש, החודש לשנה. הגבר המחוספס מפרנס את משפחתו החדשה, משחק עם הילדים, מבדר את האשה. מנר' תקים מכל העולם, כשחברתם היחידה היא משפחת פליטים יהודיים הגרה בשכנות. המלחמה אינה אלא צרור ידועות ברדיו. בורוביל מתאהב במורגן. היא אינה מבינה זאת, אינה מאמינה שיצור כמותו מסוגל לאהוב כגבר. רק כאשר הוא מתפרץ ב' קנאה למראה יחסה לשבוי אמריקאי המוח' בא לילה אחד בדירתם, היא מבינה את ה' איש.

האזר נמשך כל זמן המלחמה. אולם מה יקרה כאשר מגיע השלום? התחזור ה' אשה אל הבעל?! או שמא תהיה נאמנה להרפתקת המלחמה שלה?!

בורוביל ומורגן מבצעים את תפקידיהם בקסם רב, אולם אינם מתעלים לדרגת מש' חקם הרגילה. הסיבה פשוטה: עלילת הסרט היא עלילה של התפתחויות היצוניות ב' בד, נוגעת רק בקצה המולג בהתפתחות הפנימית.

יצאניות, הביתה!

מזען הפגישות (מגורבי, תל-אביב; ארצות-הברית) אינו אלא בית-בושת מהודר בניו-ארליאנס של שנות השלושים, אלא שלמרות שהדבר ברור לכל, נזהר הסרט שלא להזכיר את הכינוי המפורש, מסכה אותו במידת האפשר כמועדון סולדי ו' אינטימי.

למקום כזה מגיע בוקר יהודי מטקסס, בשם דוב לינקהורן (לורנס הרביי), ששמו, התנהגותו וידענותו בתנין מעידים על יהדותו, אלא שהסרט נזהר מלהזכיר את ה' שם המפורש. הקאובוי היהודי, הנזהר שלא לגעת בצעירה מסעירה גם כשזו מנסה לא'

הנאה שלמה...

...אחרי ההצגה —

בבית הקפה

או עם ארוחה טובה

שתה את האציל במשקאות

תירוש תפוחים תסיס:

פרי-ו
סיידה
תוצרת
נאדת

היודע לחיות שותה סיידר נאות

למרפסת ולגן

רהיטי פרימה